Porada pred jesenným pretekom v Maríkovej sa niesla vo výbornej atmosfére. Je totiž prvý rok, keď je náš obskúrny spolok poberateľom 2% z dane. Očakávanie boli obrovské. Už sme sa videli, ako štátnemu rozpočtu zasadzujeme cititeľnú ranu. Začali sme plánovať. Majo, ako najväčší mačo z výboru, navrhoval použiť peniaze na slávnostný prelet letky Britského kráľovského letectva s ukážkou bombardovania priľahlej jalcovej riečky. Braňo, ako človek pohybujúci sa vo vyššej spoločnosti, navrhoval zaplatiť si prítomnosť nejakej celebrity, napr. Zuzanu Plačkovú, Mira Jaroša alebo aspoň Štefana Skrúcaného. Ja, ako uznávaný estét, známy svojim vyberaným vkusom, som navrhoval kvetinové alegorické vozy, mažoretky, kolotoč a dychovku. Iba Martin mlčal. Lebo vedel. Sedí na peniazoch a tak vie, že za vybrané peniaze nakúpime poháre pre víťazov a ....a poháre pre víťazov. Snáď na budúci rok bude lepšie.

V piatok podvečer sme pri vytýčovaní trate nesmelo pokukovali po rybách, ktoré sa zákerne ukazovali vo veľkom počte na hladine. Figliarsky po nás požmurkávali a my sme vôbec netušili, čo majú za lubom. Obávali sme sa, aby sa neopakovala situácia z Brumova, kedy bolo vidieť veľa rýb pri brehu, ktoré ale vôbec nereagovali na nástrahy. Prvé kolo v sobotu ráno naše obavy rozptýlilo. Ryba žrala ako hladná.

Zo sobotňajšieho kola vypichnem iba pár svojích momentov. Vždy, keď som sa v dvojičkách stretol s

Gibbonom, tak som od neho dostal výprask. Teraz v sobotu sa mi ho podarilo prvý krát prechytať, to bolo fajn. Zato s Jožom Sýkorom to vôbec fajn nebolo, rozmlátil ma 9:1. Chytali sme v podstate na to isté, len ja som nevedel ryby presvedčiť k záberu. Našťastie to bola moja jediná prehra, jedna remíza s Mikim, ostatné výhry, v konečnom súčte to urobilo 2. miesto a výhru 40€. Na východe, kde, ako sme sa dozvedeli, nič nie je, to bude stačiť na menší developerský projekt.

Nedeľa už tak slavná nebola, 4 výhry, 2 remízy a 2 prehry. 17.miesto. Jedna z prehier bola s Miškom Daněkom, ešte minútu pred koncom bolo 2:2. Obaja sme naraz zasekli rybu, Miško svoju zdolal, mne to 0,10 nevydržala a pstruha som pred podberákom odpálil. Čo ma ale viac štvalo, bolo to, že som videl, že Miško mal násobne viac záberov. Ja len tie tri. Preto keď som zistil, že som sa prebojoval do finálovej

8čky a že je tam aj Herr Daněk, tak som si vravel, len nech ho nedostanem do prvého kola. Dostal som ho do prvého kola.

Ruky sa mi pred pretekom trasú štandardne. Teraz, pred štartom finále, keď sme za chrbtom mali uťahujúcich si divákov, nikoho by som nepresvedčil, že nie som pokročilý alkoholik alebo začínajúci Parkinsonista. Asi prvých 5 minút to bolo také vyrovnané, asi do stavu 3:3. Už som si v duchu začal hovoriť, že to snáď nebude také marné a že budem Miškovi dôstojným súperom. Scénar zostávajúcich 15 minút ale písal Miško a to tak zdrvujúcim spôsobom, že až. Zrazu som len periférne videl, ako na súperovej polovici začali po hladine lietať pstruhy. Miškovi od záberu trvalo maximálne 5 sekúnd, kým dostal rybu do podberáka. Ryba iba surfovala po hladine, ani sa nestihla spamätať a už bola v podberáku. Chcel som napísať, že Miško ryby zdolával svojim naddimenzovaným náčiním. Ale boli by tam dve nepravdy, za prvé ich nezdolával, rybe len dal jasne najavo, kto je pánom a za druhé skôr ja som mal poddimenzovaný sersám. S 0,10 vlascom a 4gr prútikom som tam nacvičoval jiu jitsu a kým som narval rybu do podberáka, tak Miško za rovnaký čas dal 2. Aj tak to skončilo, 12:6.

Miško vo svojom víťaznom ťažení pokračoval ďalej, už s nie tak brutálnou prevahou, ale stále na víťaznej vlne. Jara Petríčka poslal do viťazného súboja o 3. miesto a sám vyhral nad Majom Krihom vo finále.

Pretek na parádu, počasie vyšlo, ryba bola aktívna, za organizátorov veľká spokojnosť. Verím, že všetci zúčastnení boli spokojní, že vás nový formát Majstrovstiev Slovenska bavil. Tešíme sa, že sa stretneme na ďalších našich pretekoch.